

การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำรงชีวิต
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของพนักงานบริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)
A Study of Related Factors to Living by Sufficiency Economy
of Employees of Malee Sampran Public Company Limited

ประพันธ์ จันทร์เสมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) เปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานบริษัท มาลีสารพรวน จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การ ปัจจัยแรงจูงใจ กับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัท มาลีสารพรวน จำกัด (มหาชน) จำนวน 165 คน ได้มาแบบ Simple random sampling เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สเกลที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้โดยใช้ t-test independent การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานบริษัทเอกชนมีการปฏิบัติในการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับคือ ด้านการทำงานและการแก้ปัญหา ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการแสวงหาความรู้เพื่อใช้ในการทำงาน และด้านการพัฒนาตนเองและคุณภาพชีวิต

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัทมหาลีสามพาราน จำกัด (มหาชน) พบว่า

2.1 พนักงานบริษัทมาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) เพศหญิง มีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการทำงานและการแก้ปัญหา หากกว่า เพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

2.2 พนักงานบริษัทมาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) ที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่กว่า 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกันทุกด้าน

2.3 พนักงานบริษัทมาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) ที่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีและต่ำกว่า ปริญญาตรี มีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

2.4 พนักงานบริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) ที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทที่มีขนาดแตกต่างกัน มีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการอุตสาหการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขาม

3. ปัจจัยด้านองค์การ และปัจจัยด้านแรงงาน ใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน)

Abstract

The objective of this study were : 1) to study related factors to living by sufficiency economy of Employees of Malee Sampran Public Company Limited. 2) to compare the living by sufficiency economy of Employees of Malee Sampran Public Company Limited by sex, year of work experience, education level, and school size; 3) study the relationships between organization factors and motivation factors and the living by sufficiency economy. The samples for this study were 165 Employees of Malee Sampran Public Company Limited , acquired by simple random sampling. The instrument used in the study was a 5-level rating scale questionnaire with an alpha .The statistics used data analysis were frequency. Percentage, mean, and standard deviation ; the hypothesis tests were conducted by t-test, One-Way ANOVA. and Pearson's Correlation Coefficient.

The findings are as follows.

1. The living by sufficiency economy of Employees of Malee Sampran Public Company Limited. in every aspect was at the high level; in priority order of aspects: work and problem-solving, self-reliance, seeking knowledge for work, and self development and quality of life.

2. The comparisons of the living by sufficiency economy of Employees of Malee Sampran Public Company Limited. As follows.

2.1 Female employees implemented the living by sufficiency economy in the work and problem-solving aspect significantly higher than male at .05 level; other aspects were not implemented differently.

2.2 Employees having < 10 year of work experience and those having > 10 years of work experience did not implemented the living by sufficiency economy in every aspect differently.

2.3 Employees having bachelor degree and those having higher than bachelor degree did not implemented the living by sufficiency economy in every aspect differently.

2.4 Employees working in different company implemented the living by sufficiency economy in every aspect significantly different at .05 level.

3. The organization factors and motivation factors had moderate positive relationships with the living by sufficiency economy of the employees of Industry Company In Nakhonpathom.

ความเป็นมาของการวิจัย

การพัฒนาประเทศไทยในระยะที่ผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาคือ การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความเจริญเติบโต ไม่ได้พัฒนาศักยภาพของคนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการประกอบอาชีพ และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 7 (2504 - 2539) นั้น แม้ว่าจะประสบความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอย่างดี แต่การพัฒนาทำให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา เช่น ความเหลื่อมล้ำ

ของการกระจายรายได้ ความยากจนรุนแรงขึ้น ภาวะการว่างงานเพิ่มขึ้น ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทั้งหมดก็คือ ปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ปัญหาเหล่านี้ เป็นปัญหาหลักของประเทศไทย จนมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 8 (2540-2544) เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านสำคัญที่สุดช่วงหนึ่งของประเทศไทย ที่ต้องเร่งรัดการปฏิรูประบบเศรษฐกิจและสังคม มุ่งฟื้นฟูเศรษฐกิจให้หดคลั่งพ้นจากภาวะวิกฤต พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาระบบเศรษฐกิจภายในประเทศให้มีความเข้มแข็ง มีเสถียรภาพ และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแส การเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ผลจากวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ทำให้ต้องกลับมาทบทวนแนวทางการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการ รักษาเสถียรภาพการพัฒนาคนซึ่งเป็นรากฐานให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและพึ่งพาตนเองให้มากขึ้น รวมทั้งดูแล เรื่องคุณภาพชีวิตของคนเป็นสำคัญ และได้น้อมนำหลัก “เศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปัจจุบันนำทางในการพัฒนา ประเทศ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีสมดุลมีคุณภาพและยั่งยืนให้มีคุณภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจมหาภาคเพื่อให้เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวอย่างมีคุณภาพและเสถียรภาพ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มี โครงสร้างประชากรที่สมดุล และขนาดครอบครัวที่เหมาะสม

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสซึ่งแนะนำแก่พสกนิกรชาวไทยมานานกว่า 30 ปี ดังจะเห็นได้ว่าปรัชญาความหมายเป็นเชิงนัย เป็นครั้งแรกในพระบรมราโชวาท และพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในปี 2517 ที่พระองค์ได้ทรง เน้นย้ำแนวทางการพัฒนา บนหลักแนวคิดพึ่งตนเอง เพื่อให้เกิดความพอ มีพอกิน พอด้วยของคนส่วนใหญ่ โดยใช้ หลักความพอประมาณ การคำนึงถึงการมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชน คนไทย ไม่ให้ประมาณตัวเอง ตระหนักถึงการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชา และการมีคุณธรรมเป็นกรอบ ในการปฏิบัติและการดำเนินชีวิต

ในช่วงที่ประเทศไทยประสบกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 นับเป็นบทเรียนที่สำคัญที่ทำให้ประชาชน เข้าใจถึงผลการพัฒนาที่ไม่คำนึงถึงระดับความหมายส่วนตัวกับคุณภาพของประเทศไทย พึ่งพิงความรู้ เงินลงทุน จาก ภายนอกประเทศไทยเป็นหลัก โดยไม่ได้สร้างความมั่นคงและเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีภายในประเทศ ให้สามารถ พร้อมรับความเสี่ยงจากการผันผวนของปัจจัยภายในและนอกจนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสังคมไทย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจที่มีมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 - ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2540-2539) จากการประเมินผลการพัฒนา ของสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2544) สรุปได้ว่าประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว เฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 7 ต่อปี ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยต่อคนในราคายard ประจำปีเพิ่มขึ้นจาก 21,000 บาท ในปี พ.ศ. 2504 เป็น 77,000 บาท ในปี 2539 ทำให้ประเทศไทยพ้นจากการถูกจัดเป็นประเทศยากจนเข้าสู่ประเทศกำลังพัฒนา ในช่วงเวลาเดียวกัน สำคัญคือ ได้ลดลงอย่างมากจากร้อยละ 57 เหลือร้อยละ 11.4 ของประชากรทั่วประเทศ คนไทยส่วนใหญ่ ได้รับการบริการขั้นพื้นฐานและบริการทางสังคมมากขึ้น

อย่างไรก็ตามการเดินไต่ดังกล่าวยังอยู่บนพื้นฐานของความไม่สมดุลในการพัฒนา กล่าวคือ ความเหลื่อม ล้ำของและการกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการพัฒนาระหว่างชนบทกับเมืองและกลุ่มคนในสังคม ก็คือ กลุ่มคน ที่มีรายได้สูงสุด 20% ของประเทศไทย มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่กลุ่มคนมีรายได้ต่ำสุด 20% มีรายได้

รวมเพียง 3.5% ของประเทศเท่านั้น (ประเวศ, 2535) นอกจากนี้ยังมีปัญหาสังคมอื่นๆ ตามมามากmany อาทิ ปัญหายาเสพติดและความปลดปล่อยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาอาชญากรรม ขณะเดียวกันทรัพยากรธรรมชาติถูกนำมายใช้เป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างลึกลึกลงไป โดยในช่วงกว่า 30 ปี ที่ผ่านมาพื้นที่ป่าลดลงเฉลี่ยปีละ 2.4 ล้านไร่ เหลือเพียงร้อยละ 25.3 ของพื้นที่ของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2546) จึงนำไปสู่ข้อสรุปถึงผลการพัฒนาที่ผ่านมาว่า “แม้เศรษฐกิจจะขยายตัวในระดับดี แต่สังคมมีปัญหาและการพัฒนาไม่ยั่งยืน” ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย และสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของการพัฒนาที่ผ่านมาคือ วิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาไม่ว่าจะเป็น หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน และประชาชน ได้ร่วมกันระดมความคิดเพื่อหาทิศทางการพัฒนาประเทศรูปแบบใหม่ที่ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) น้อมนำ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาที่จะให้ประชาชนยึดทางสายกลางอยู่บนราากฐานของความสมดุลและความพอประมาณ อย่างมีเหตุผล สามารถที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างพอ มีพอกินและพึงพาตนเองได้ ซึ่งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสซึ่งแนะนำทางในการดำเนินชีวิตแก่ชนกรชาวไทยนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในระดับครอบครัวชุมชน และประเทศชาติต่อไป ดังพระราชดำรัสว่า “การเป็นเสื่อนนไม่สำคัญ สำคัญที่เรapoอยู่ พอกิน มีเศรษฐกิจและมีความเป็นอยู่แบบพอ มีพอกิน

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาของการดำรงชีวิตและปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับประเทศโดยเนพะการพัฒนาและบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง ทั้งนี้การปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในหลักการของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริง แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือประชาชนจะรู้จักแต่คำว่าเศรษฐกิจพอเพียงเท่านั้น แต่ไม่ทราบในหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงตลอดจนการนำมาประยุกต์ใช้ นอกจากนั้นแล้วก็ยังมีข้อสงสัยว่าหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐศาสตร์กระแสหลักนั้นจะเป็นหลักการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือขัดแย้งกัน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อวัดระดับความรู้และความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัทเอกชน แต่ด้วยสภาพปัญหาหลายอย่าง เช่น อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน บรรยายกาศ องค์กร อาจมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของพนักงานบริษัทเอกชน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานบริษัท มาเลี่ยมพาราน จำกัด (มหาชน) เพื่อที่จะศึกษา ปัญหาในการทำงาน ปัญหาในการดำรงชีวิต และเหตุผลของพนักงานบริษัท มาเลี่ยมพาราน จำกัด (มหาชน) ในการยอมรับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งผลให่องค์กร ประสบความสำเร็จและเจริญเติบโตต่อไป

นิยมศัพท์เฉพาะ

1. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนวทาง การดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย เพื่อให้พสกนิกรสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกภัยตัน และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

2. เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง เศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตนเองได้ให้มีความพอเพียงกับตนเองอยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน สามารถพึ่งตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น

3. การดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง สิ่งหรือเรื่องที่ทำเพื่อให้ชีวิตคงอยู่หรือมีชีวิตอยู่ได้ ให้สามารถอุ้มชูตัวเองได้ให้มีความพอเพียงกับตัวเองอยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน สามารถสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดีให้กับตนเอง อยู่อย่างพออยู่ พอด้วย การพึ่งพาตนเองได้ เพื่อให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์โดยอาศัยหลักการ 4 ประการ ดังนี้ การพึ่งตนเอง การทำงานและการแก้ปัญหา การแสวงหาความรู้และข้อมูล และการพัฒนาตนเองและคุณภาพชีวิต

3.1 การพึ่งตนเอง หมายถึง การที่ครูปฏิบัติดนเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่รอดได้ด้วยตนเอง สามารถรับผิดชอบในตนเองทั้งทางด้านการทำงาน และด้านชีวิตส่วนตัว มีความคิดเป็นอิสระ สามารถคิดและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาผู้อื่น ดูแลตนเองและครอบครัวได้ด้วยสถานะโดยไม่เดือดร้อน

3.2 การทำงานและการแก้ปัญหา หมายถึง การทำงานเพื่อให้รู้จักกับงาน ต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ในการทำงาน ฝึกความขยัน อดทน และความรับผิดชอบ สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นการทำงานคนเดียวตามลำพังหรือการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.3 การแสวงหาความรู้เพื่อใช้ในการทำงาน หมายถึง การที่ศึกษาหาความรู้ที่จำเป็นต่อการทำงาน เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง

3.4 การพัฒนาตนเองและคุณภาพชีวิต หมายถึง การที่ปฏิบัติดนเพื่อพัฒนาตนเอง เช่น การทำความรู้ที่ศึกษานำใช้กับการทำงานเพื่อพัฒนางานให้เกิดประสิทธิภาพ การค้นคว้าประกอบการปฏิบัติงาน การศึกษาต่อ การฝึกอบรม ทำให้บุคคลนั้นสามารถคิดและทำในสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้นและดีขึ้น ยังผลให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านคุณภาพของงานและคุณภาพของชีวิต

4. ปัจจัยด้านองค์การ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในองค์การที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติดนในการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย

4.1 บรรยาศาสตร์องค์การ หมายถึง บรรยาศาสหรือสภาพแวดล้อมในองค์การที่สนับสนุนให้บุคลากรในองค์การสามารถปฏิบัติงานได้ดี มีประสิทธิภาพ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน มีแหล่งความรู้ให้สามารถศึกษาความรู้เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน มีระบบสื่อสารที่เหมาะสม

4.2 วัฒธรรมองค์การ หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ซึ่งแสดงออกเป็นค่านิยมและความเชื่อร่วมกัน ซึ่งบุคลากรในองค์การยึดถือปฏิบัติตามต่อ กันมา เช่น การสร้างให้บุคลากรเชื่อว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ การยึดถือปฏิบัติทางด้านคุณภาพเดียวกัน การร่วมมือร่วมใจในการทำงานของทุกสายงาน มีการแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ร่วมกันในการทำงาน มีเกณฑ์การให้รางวัลที่เหมาะสม

5. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ หมายถึง การที่พนักงานมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติดนทั้งในด้านการดำรงชีวิตและการทำงานให้สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

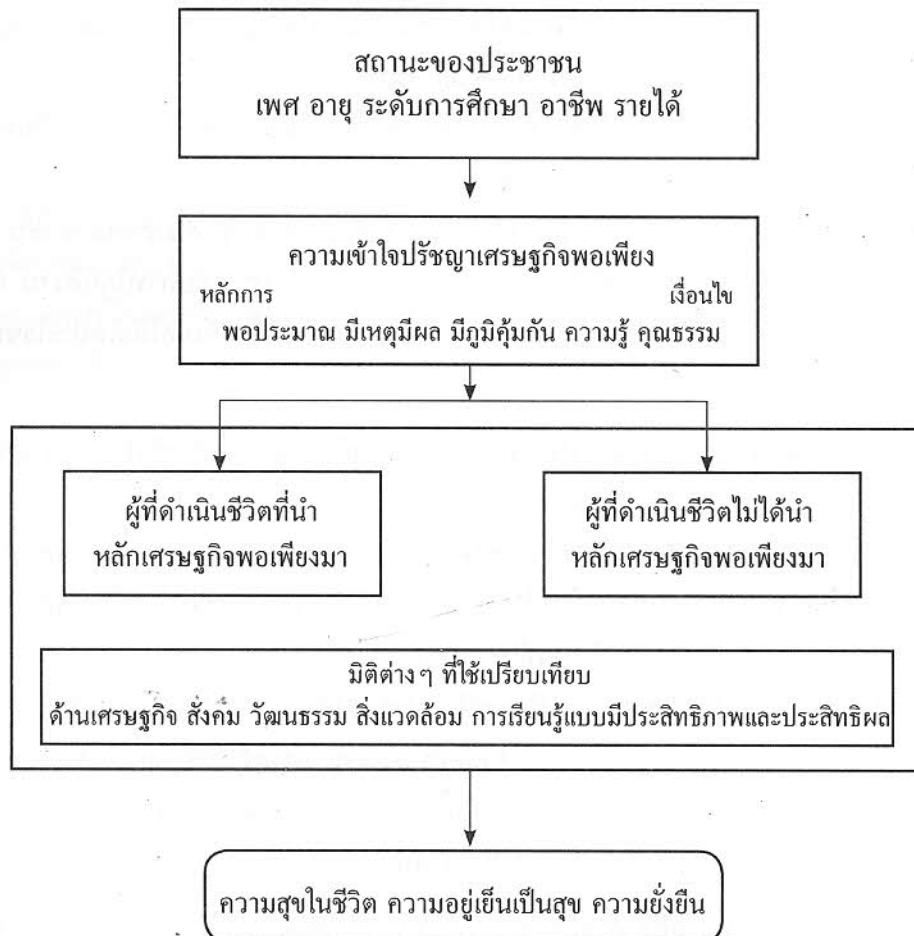
5.1 ความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต หมายถึง ความต้องการทางวัตถุและทางกายภาพทุกชนิด เช่น อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ในสภาพแวดล้อมขององค์กรความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต ได้แก่ เงินเดือน สัสดิการ ความมั่นคงในงาน และสถานภาพการทำงาน

5.2 ความต้องการความสัมพันธ์ หมายถึง ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กับผู้อื่น ได้แก่ หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ลูกน้อง ครอบครัว และเพื่อนฝูง ความต้องการ ความสัมพันธ์ อาจ สนองได้ด้วยการแสดงความโกรธ และความเกลียดชัง หรือด้วยการพัฒนาความสัมพันธ์ ส่วนบุคคลแบบใกล้ชิด สนิทสนมก็ได้

5.3 ความต้องการความเจริญก้าวหน้า หมายถึง ความต้องการภายใน ในการเจริญงอกงาม พัฒนา และเติบโตศักยภาพของแต่ละบุคคล ในสถานที่ทำงาน การตอบสนองความต้องการ ความเจริญก้าวหน้าเกิดขึ้น เมื่อพนักงานปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทักษะและความ สามารถเดิมที่ และเป็นภารกิจที่อาจต้องการ พัฒนาทักษะและความสามารถใหม่อ่าย่างสร้างสรรค์

6. พนักงานบริษัทเอกชน หมายถึง บุคคลที่ทำงานที่และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเพื่อให้งาน บรรลุตามเป้าหมาย

กรอบแนวคิดงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยด้านองค์การ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ของพนักงานบริษัทเอกชน แบบสอบถามฉบับนี้มีคุณภาพความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ และคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาความสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) โดยวิธีของครอบนาก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.09

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ดังนี้

1. หาค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage)
2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและรายด้าน
3. เปรียบเทียบความแตกต่างในปัจจัยพื้นฐานระหว่าง เพศ ประสบการณ์การทำงาน

วุฒิการศึกษา และขนาดองค์กร ในการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ (t-test) กับตัวแปรที่แบ่งเป็น 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กับตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การ และปัจจัยด้านแรงจูงใจกับการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัทเอกชน ในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. พนักงานบริษัท มาเลเซียนพราร์ม จำกัด (มหาชน) มีการปฏิบัติในการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านการพึ่งตนเอง ด้านการทำงานและการแก้ปัญหา ด้านการแสวงหาความรู้ในการทำงาน ด้านการพัฒนาตนเองและคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง
2. พนักงานบริษัท มาเลเซียนพราร์ม จำกัด (มหาชน) มีความพึงพอใจเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจ ด้านความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และความต้องการความเจริญก้าวหน้า อยู่ในระดับปานกลาง
3. ปัจจัยด้านองค์การ และปัจจัยด้านแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พนักงานบริษัท มาเลเซียนพราร์ม จำกัด (มหาชน) มีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่าง

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัท มาลีสามพราม จำกัด (มหาชน) พบประเด็นสำคัญที่การนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

จากการศึกษาปัจจัยด้านองค์การ และปัจจัยแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทุกด้านตัวแปรที่ความสัมพันธ์สูงสุดเรียงตามลำดับคือ ปัจจัยด้านองค์การด้านวัฒนธรรม องค์การกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการแสวงหาความรู้ในการทำงาน ลำดับรองลงมา ได้แก่ ปัจจัยองค์การด้านบรรณาการองค์การกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการแสวงหาความรู้ในการทำงาน เป็นอันดับที่ 2 และปัจจัยองค์การด้านวัฒนธรรมองค์การกับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการแสวงหาความรู้ในการทำงาน เป็นอันดับที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับทองครี กำภู ณ อยุธยา ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านองค์การมีส่วนสนับสนุนให้สมาชิกพัฒนาตนเอง นโยบายขององค์การจึงมีส่วนสำคัญในการตอบสนองการพัฒนาตนเองของบุคลากรให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านอาชีพ โดยการส่งเสริมให้สมาชิกทุกระดับ ให้ได้รับการพัฒนาตามความเหมาะสม กับงานในหน้าที่รับผิดชอบ โดยมีวิธีแตกต่างกันไปตามลักษณะงาน (ทองครี กำภู ณ อยุธยา. 2540 : 167-169) และจากงานวิจัยของ (เนื่องนิตย์ จำ嘎ว. 2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยพื้นฐาน ด้านเพศ และด้านขนาดโรงเรียน ใน การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยพื้นฐานด้านประสบการณ์การทำงาน และด้านวุฒิการศึกษา ใน การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่มีความแตกต่าง และจากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของคณาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยครุ (อรพินทร์ สกุลสำราญสุข.2535 : บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุราชการ วุฒิการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนา วิชาชีพ ของคณาจารย์ คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยครุ และร้อยสักดี เกศาณุล (2534 : 10) ซึ่งศึกษาความต้องการในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนมชยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ครูเพศชาย และ เพศหญิง มีความต้องการในการพัฒนาบุคลากรครู ในด้านการพัฒนาตนเอง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัท มาลีสามพราม จำกัด (มหาชน) เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาระยากาศในองค์กรให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยเฉพาะด้าน การสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน แหล่งศึกษาหาความรู้ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผล ถึงประสิทธิภาพของบุคลากร และประสิทธิผลขององค์การต่อไป

2. ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร ด้านความต้องการเพื่อการดำเนินชีวิต และการได้รับสวัสดิการที่เพียงพอเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และการปกป้องคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สิน ให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุและอาชญากรรมซึ่งจะส่งผลถึงประสิทธิภาพของพนักงานบริษัทเอกชน และประสิทธิผล ขององค์กรต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพนักงานบริษัท มาลีสำมพราน จำกัด (มหาชน) กับตัวแปรอื่น เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของพนักงานบริษัท มาลีสำมพราน จำกัด (มหาชน) ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ ต่อไป
2. ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของกลุ่มประชากรอื่น ๆ
3. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลสำเร็จที่ดำเนินชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง โดยเปรียบเทียบก่อนดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงและหลังดำเนินชีวิต แบบเศรษฐกิจพอเพียงให้เห็นผลอย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

กมลศรี วงศ์เจริญ. (2550). ปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ลูกค้าสัมพันธ์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). ปริญญาบัณฑิต
วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์。

การบินไทย จำกัด (มหาชน). (2542). กินรี. วารสารรายเดือนประจำเดือนมกราคม.

ชาวดีศ ขวัญเมือง. (2542, ธันวาคม). เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. วารสารวิชาการ.

25 (258) : 4-11.

ทองศรี กำภู ณ อยุธยา. (2540). การบริหารงานบุคคลในแนวใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :
ເອສແອນດິຈິນ ກຣົມ.

ทิศนา แขนณี; และ คง. (2549). กิจกรรมการปลูกฟางค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียน
ปฐนวัยและประธานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ธงชัย สันติวงศ์. (2532). การบริหารคิดและทำอย่างผู้จัดการใหญ่. กรุงเทพฯ : บริษัทลิงพิมพ์ไทย.

นิcarattนี ศิลปเดช. (2539). ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : พิศิษฐ์การพิมพ์
ประเทศไทย. (2532). วิกฤตหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.

ประเทศไทย. (2541). ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจสังคมและศีลธรรม

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการใช้แนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยใช้การ

สอนแบบอริยสังกับการสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. ปริญญาบัณฑิต. กศ.ม.

(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์。

วงศ์ ประพันธ์พงษ์. (2550). เศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์

วัสดุภายในไทย. (2551). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. จาก <http://www.media.thaiov.go.th>

- ครันย์ ชัยวงศ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตของข้าราชการครูที่เป็นสมาชิก
สหกรณ์ออมทรัพย์ครุกรุงเทพมหานคร เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สุธี ทานตวนิช. (2532). การบริหารงานโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สุธี สุทธิสมบูรณ์; และ สมาน รังสิโยกฤทัย. (2533). หลักการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์สำนักงาน ก.พ.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2542). กปร. การดำเนินชีวิตในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
กรุงเทพฯ: ชี.ซี. นอตดิตช์ลิงค์.
- อรสุดา เจริญรักษ์. (2543). การเกิดขึ้น การดำเนินอยู่และการปรับตัวของเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้
การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย. ปริญญาในพนธ์ กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- Bloom, Benjamin S. and others. (1971). Handbook on Formative and Summative
Evaluation of Student Learning. New York: McGraw-Hill.
- Cronbach, Lee J. (1990). Essential of Psychological Testing. 5 th ed. New York : Happer and
Row Publichers Inc.
- Butts, David P. (1974). The teaching of Science A Self Directed Planning Guide.
New York: Harper & Row Publisher.
- Good, Carter V. (1973). Dictionary of Education. New York: Mc graw-Hill.
- Harless. (n.d.). "The Two Meaning of Mathematics". A Hand of Programmed Learning.
India: Anand Press). 93-94.
- Kramer, Klaas. (1975). Teaching Elementary School Mathematics. 3 rd (ed) Allyn and
Bacon, Inc. Baston.
- Petty, Greene. (1963). Language Workbooks and Practice Materials. Developing
Language Skills in the Elementary School. New York: Allyn and Bacon.
- Gay, Lorrain R & Pual, D. Gallagher. (2001, March). The Comparative Effectiveness of Tests
Versus Written Exercise. **The Journal of Education Research.** 69 (1) : 51 - 61